

بمانی بر آنروز که اهل علم بیور علم خود بیبشت روزی
 بازمانی **وصی بری** رحمه الله علیه میگوید که عقوبت علم بر آن
 که دل ایشان بیور کسب آنکه در طلب دنیا باشند نه بعل
 آخر **وقضی عیاض** فرموده که مراد هم بر سه طایفه
 می آید **اول** عزیز قومی که خوار شود و توانگری که درویش
 و عالمی که دنیا بوی بازی کند و از آخر بارماند **قال الله**
 سبحانه و تعالی **انما مرون الناس بالبر و تسون انفسکم**
 یعنی آن قومی باشند که قول ایشان مخالف فعل ایشان
 که مردمان را بشکلی فرمایند و خود را فراموش کنند یعنی میفرمایند
 خلق را بشکلی و خود عمل بر آن میکنند و حق تعالی میفرماید
کبر مقتا عند الله ان تقولوا مالا نفعلون **بیرا**
 وعید از آن کسانیست که گویند خود بکنند تعویذ بالله منها
فصل ششم
 در خاصیت علم و علم را بسیار رضایت است و همه
 آفرینش از خاصیت علم باندک و بسیار بهره میبایند
 پس نشاید

پس نشاید که علما از آن بی نصیب باشند پس هر عالمی که خوا
 که از علم او را نصیبی باشد او را چند خاصیت می باید که باشد
 تا او را نفع رسانند هم در دنیا و هم در آخر **اول** راه تقوی نگاه
 داشتن و خاصیت علم تقوی است چرا که هر چند عالمی تر
 او بیشتر و ترس را چند علامت هست اول آنکه طلب جلال کند
 و از حرام و شبهت اجتناب نماید که اگر لغمه حلال بود نور
 علم زیاده شود و ضلایق بر آن نور میندیشند و اگر نغز دانه
 لغمه حرام باشد علم را بظلمه حجب جاه و مال و صحبت با حکام
 ظالم و مدافعه گفتن و کردن با ایشان پس علم جنان باز یو
 که قطعاً سخن حق نتواند گفتن و دیگر بسیار منکرات پند
 و بجهت خاطر ایشان نهی کند بلکه در بعضی با ایشان موافقت کند
 و تا ویل باطل گوید جهه در خوشی ایشان پس دین در سر و کار
 ایشان کند و غدا بیهای بیدخ در عرصات و درکات دوزخ
 بر خود در وارد آرد جهه چند روز حطامی فانی این جهان و باندک
 لذتی همه لذتهای باقی بگذارد و مالی چند حرام بر هم نهد و کلی